

1967-05-19

AFSENDER

Carl-Henning Pedersen

MODTAGER

Else Alfelt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Brevet er dateret

Afsendersted:

Danmark

Modtagersted:

Japan

Arkivplacering:

Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts
Museum, Arkiv M1.

Emneord:

Else Alfelt i Japan, Carl-Henning

Pedersen under arbejdet med

Fantasiens leg om livets hjul i Herning

DOKUMENTINDHOLD

Carl-Henning Pedersen skriver sit femte brev til Else Alfelt og Kari-Nina under deres rejse til Japan. Han skriver begejstret om sin første arbejdsstape i Ratingen ved Düsseldorf. Han fortæller med en vis stolthed, at arbejdet gik langt hurtigere end forventet. Hvor virksomheden havde regnet med, at han skulle bruge en til to uger på opgaven, malede han et 14 x 4 meter stort keramisk billedforlæg på blot én dag. Han beskriver rejsen til Tyskland og opholdet på Hotel Kronental i Ratingen. Hotellet ligger lidt uden for byen, omgivet af grønne områder, og her lærte han blandt andet en italiensk portier fra Rom at kende, som han havde flere samtaler med om kunst. En stor del af brevet handler om det omfattende keramiske arbejde på fabrikken. Han fortæller detaljeret om, hvordan de 80 store keramiske plader blev lagt ud, glaseret og forberedt til dekoration. Han havde frygtet arbejdet med glasuren mere end selve maleriet, men processen forløb godt. Han organiserede pladerne systematisk med numre og planlagde allerede de næste arbejds gange, herunder tilpasning og opskæring af pladerne i Herning. Carl-Henning giver også et levende indblik i sin kunstneriske proces. Han beskriver, hvordan han opbyggede motivet med koboltblå, sort, citron-gul, flaskegrøn og himmelblå glasurfarver. Han valgte at lade enkelte sektioner bryde den dominerende blå farveskala med røde og gule felter, som skulle skabe variation og rytme i den lange keramiske frise. Han er spændt på, hvordan farverne vil tage sig ud efter brændingen. Undervejs tænker han på Else og Kari i Japan. Han spørger humoristisk, om de allerede har fået japanske paraplyer, og om de har set Fujiyama dukke frem af tågen. Som i de tidligere breve kobler han ofte sine egne oplevelser sammen med forestillinger om deres rejse. Brevet slutter brat og der mangler muligvis en side.

TRANSSKRIFTION

5. brev til Tokyo

19. Maj – 1967.

Elskeder – Hvordan har I det? – Jeg er hjemme igen! – Sendte I brev til Ratingen?

Det får jeg Mandag aften – hvor jeg igen har bestilt værelse på hotel Kronental, Hombergerstrasse. – Men skriv ellers ikke er dertil. –

Jeg maler sådan et billede på 14 x 4 mtr på en dag. Jamen, De sagde jo De ville være en uge om det ja op til fjorten dage, sagde de der bedriftsledere. Jamen, jeg sagde også at jeg arbejdede meget hurtigt – og det måtte de jo bøje sig for.

Turen gik i Mandags derned, nøjagtigt som den plejer, det var jo 2.

pinsedag – men der var ingen der skulle til Hamburg – så jeg kunne have sparet min pladsbillet. Hotellet lå 3 km ud af en landevej fra sporvejsløjfen. Så jeg måtte tage en taxi – de er ikke dyrere end i Danmark – fik et udmærket rum, i en ny anneksbygning i stueetagen – vinduet vendte ud til en grøn græsplæne – en italiener var portier – fra Trastevere i Roma – ham snakkede jeg en aften med om kunst i det hele taget – han vidste ikke så lidt, selvom han bedst kunne lide det "gamle". Hotellet kom til at koste ca. 20 DM pr dag incl. Morgenkaffe og procenter.

Næste Morgen, Tirsdag, vandrede jeg af vejen ind til fabriken – og det var dejligt at gå den tur – blot måtte jeg om eftermiddagen stå en halv times tid i tørvej – selvom jeg havde den lille paraply med. Den har jo den fordel at den kan ligge i tasken. men bedst som man går svipser den sammen og vandet står ned om en. – Har I fået en smuk japansk paraply – eller er det bare noget de praler med – Har I set Fujama – mens I stod med paraplyerne over hovedet og så kalotten stige frem i tågen? Pladerne var parate – det vil sige til eftermiddag – jeg lod dem sprøjte engoben og den hvide glasur på. Det punkt havde jeg jo frygtet – det havde været et større arbejde end at male billedet. Glasuren var klar – i nogle store blikspande med låg – og efter middag – jo først var der svære overvejelser – de ville stadig ikke tro – at jeg ville hele stykket lagt ud – og hvor skulle de få den plads. nu var det en gang udtalt nede i nærheden af ovnen – der hvor alle togene holder – ned mod vægen 30 cm at gå på – og til den anden side en tog med brændt gods – der var jo ikke meget plads at svinge penslerne. Og de plader – så længe de ikke er brændte, er de ret skøre. – Nå jeg fik lagt en flade af træstativer, med de der masonitplader over og lagt de 80 plader ud. Det så meget voldsomt ud, da de lå der – hvide – nogle havde en grønlig glasur – der også skulle blive hvid – hvorfor de ikke havde brugt den samme er ikke godt at vide – det vil jo vise sig når det er brændt.

I går lå pladerne og tørrede – og i dag skulle de i ovn. Mærkede bag på med tal 1-1, 1-2, 1-3, 1-4 og 2-1 o.s.v. mærkede med en kobaltstift. Når nu næste stykke skal lægges ud, skal jeg have en snor forneden – de kom nemlig ikke til at ligge fuldstændig præcis – af hensyn til den afskæring foroven. – Den vil komme til at foregå i Herning med en hård savemaskine – som svarer til en boremaskine, lidt større end den vi har.

Onsdag morgen mødte jeg på fabrikken kl. 7. – de begynder kl. 6 – og da de sidste plader var lagt ud – måtte jeg pænt begynde at male. Jeg måtte jo slå nogle streger som jeg bedst kunne – og efterhånden arbejde billedet igennem først med kobalten – så med sort i den kobaltblå

– så zitrongul – flaskegrønt og himmelblåt – imellem den kobaltblå.

Jeg valgte nu at starte med en rød-gul slags slyngværk på første bane – og på 20. bane – og hvis jeg fortsætter med det får jeg en række billeder i blåt afbrudt af disse rød-gule plader. At lavet noget fortsættende – som passer sammen er ikke muligt. Jeg ville aldrig kunne få rytmen til at passe – selv om jeg lod en bane ligge – og hvor skulle den ligge – nu mens brændingen foregår – næ det blive billeder på 14 mtr. længde – og det vil alligevel virke som en frise. – Men hvordan det røde-gule virker er jeg spændt på – jeg mener farven.

På Tirsdag skulle de næste 85 plader være klar. De fem plader til at skære i fjerdedele – til at ligge til foroven. Og godstoget skal væk – selv om det holder hårdt. Og derved får jeg også mere plads at røre mig på.

5. brev til Tokyo.

19. Maj - 1967.

Elskedes - Hvordan har I det? - Jeg er
lyskende igen! - Senest I brev til Rasken? -
Det får jeg Mandag aften - hvor jeg igen har
bestilt værelse på hotel Kronental, Hornsberg-
strasse. - 17 en storie eller ikke er det til. -
Jeg maler sådan et billede på 14 x 4 meter.
på en dag. Jamen, De sagde jo De ville
være en uge om det ja en til fjorten dage.
Sagde de der bedriftsleder. - Jamen, jeg sagde
opå at jeg arbejdede meget hurtigt - og det
måtte de jo bøjse sig for.

Turen gik i Mandag, derved, nøjagtigt som
den følger, det var jo 2. pinsedag - men der var
ingen der skulle til Hamborg - så jeg kunne
have sparet min pladsbillet. Hotellet lå
3 km ud af en landevej fra Spanes slæpper.
Så jeg måtte tage en taxi - de er ikke dyrt
end i Danmark - fik et vidunderligt rum, i
en ny annektsbygning, i stueetagen. I indgang
vendte ud til en grøn græsplads - en itali-
en var parvis - fra Trastevere i Roma.
Hans smukkeste jeg en aften med en kiørst
i det hele taget. Han virkede ikke så lidt,
selvom han hedet kiørst lide det "gamle".

2
Hoselen kom til at koste ca. 20 DM pr. dag
indl. Møgen koste og smensur.
Næste Møgen, Tirsdag, vandte jeg af egen
ind til fabriken - og det var dejligt at gå
den tur - blev midt på en eftermiddag
stå en halv time til i koranen - så kom jeg
hvor den lille paragraf med. Den var jo den
jævnst at den kan ligge i husken. men det
som man går i skolen den samme og vandt
står med om en. - Har I fået en smuk jule
paragraf - eller er det bare noget de præter
med. - Har I det Julegave - men I stod med
paragraferne om komat og så Kalatun
stige frem i Julegave?

Fladene var parate - det vil sige til efter
midtag - jeg lod dem sprøjte engsten og
den sidste glasur på. - Det pinte havde jeg
jo brugt. det havde været et stort arbejde
end at male billedet. Glasuren var klar - i
nogle store bløde pander med lag - og efter
midtag - jo fandt man den svare overveget -
de ville stadig ikke tro - at jeg ville helt sluttet
lagt ud - og hvor skulle de gå den jule.
min var det en gang istand med i markeden
af os - der var alle Julegave holdt - men
der var en rask mand i mellem dem, der sagde
had os nok at længe vel - jeg havde en

svovl vægen 30.000 at gå på - og til den
anden side en lag med brændt gods - der
var jo ikke meget plads at sætte plus der.
Og de plader - så længe de ikke er brændt, er
de ret skarp. - No jeg fik lagt en flade af
kuestativer, med de der smørplader, over
og lagt de 80 plader ud. Det så meget
voldsomt ud, da de lå der. - hvor der nogle
harde en oprindelig glasur - den også skulle
blive klar. - hvor for de ikke havde brugt den
samme er ikke godt at vide. det vil jo vist
sej når det er brændt.

I går lå pladerne og korner. og i dag skulle
de i ovn. Marked dag på midt ved 1-1, 1-2
1-3, 1-4 og 2-1, o.s.v. marked med en købte
skift. Når min næste stykke skal lægges ud,
skal jeg have en smuk farvede - de kom nemlig
ikke til at ligge fuldstændig mørke - og hængte
til den afkøling foroven. - Den vil komme til
at jage i Hermin med en hvid farve.
Skine. Som svam til en baremaskind, lidt
større end den vi har.

Onsdag morgen midt på på juleaften kl.
7. - da begynte kl. 6. - og da de 5. dele plader
var lagt ud - midt på på juleaften at male

4 Jeg måtte jo slå nogle strejer som jeg
bedst kunne - og efterhånden arkede til-
bedet igennem først med Kobaltur - så med
sort i den Kobaltalå - så 2 ibronzgul-flaske-
grønt og himmelblåt - imellem den Kobalt-
blå.

Jeg valgte nu at starte med en rød-gul
slags slyngeværk på første bane - og på
20. bane - og hvis jeg fortsætter med det,
får jeg en række billeden i blåt afbildet
af disse rød-gule plader. At lave noget
fortættende - som passer sammen er
ikke umuligt. Jeg ville aldrig kunne få
rytmen til at passe - selv om jeg lod en bane
ligge - og hvor skulle den ligge - nu mens
brandingen foregår - må det blive billedet
på 14 mtr. længde - og det vil alligevel
virke som en pris. - Men hvordan det
rød-gule virker er jeg spændt på - jeg
mener farven.

På Tirsdag skulle de næste 85 plader
være klar. De fem plader til at skære i
hoveddele - til at ligge til farven. - Og godsto-
get skal være - selv om det holder hårdt.
Og dermed får jeg også mere plads at røre mig på.

LUFTPOST
PAR AVION



ELSE ALFELT PEDERSEN

POSTE RESTANTE

CENTRAL POST-OFFICE

MARUNOUCHI 2-CHÔME

CHIYODAKU

TOKIO

JAPAN

